

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1873-01-13)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1873-01-13)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schønbergs Forlag, s. 306. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020114.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub
Kjøbenhavn, 13. Januar 1873

Kjære Biskop Laub! Jeg maa strax takke Dem for Deres to sidste Breve. Jeg maa ganske samstemme med, hvad De siger om Kierkegaard. - - -. At der - - har fundet noget Personligt Sted mellem ham og Mynster, veed jeg, vel ikke fra Mynster selv, men fra Paulli. Jeg troer ikke, at det var en egentlig Samtale eller Disput, men at Mynster dog har ladet ham forstaae, at han ikke var tilfreds med ham, og at hans Besøg ikke vare ham kjærkomne. K. afbrød ogsaa i den sidste Tid ganske sine Besøg. Jeg troer, at det især var K.s „Indøvelse i Christendom“, der frastødte Mynster paa Grund af det Overspændte deri; blandt Andet siger K. i dette Skrift, at Christendom ikke tør gjøres til Gjenstand for „Betragtninger“. Og jeg mindes selv, at jeg en Søndag i hiin Tid hørte Mynster at sige paa Prædikestolen: Saa ville vi da betragte o. s. v. med en Betoning, der bragte mig til at tænke paa Kierkegaard. Fog har sagt mig, at Mynster paa sin sidste Visitats hos ham, da Talen faldt paa K., yttrede: „Jeg har seet fejl ad ham; der synes jo Intet at komme ud af det Hele“ (eller dog i det Væsentlige saaledes).

Vi komme vel denne Sag ikke nærmere. Det kan vel være, at K. fra Begyndelsen af med al sin Kjærlighed s. 307 til Mynster alligevel har havt en vis Kritik over ham, idet han jo selv meente at skulle bringe noget Nyt og i Grunden Høiere; og at denne Kritik i den første Tid har været bunden af Kjærligheden og Beundringen, og først da Omslaget kom er bleven løsladt i dens hele Eensidighed. — — —

Deres hengivne H. Martensen.